

МИНАЛОТО СТРАДАТЕЛНО ПРИЧАСТИЕ – ИМЕ ПРЕДИКАТИВ ИЛИ ИНДИКАТОР ЗА ПАСИВ?

ТЕОДОРА РАБОВЯНОВА

ВЕЛИКОТЪРНОВСКИ УНИВЕРСИТЕТ „Св.св. КИРИЛ И МЕТОДИЙ“
kurteva.kurteva@gmail.com

Статията разглежда функциите на минало страдателно причастие в корпус от изречения, които се разполагат по скалата ‘пасив’ – ‘предикатив’. В първата група сказуемото е просто глаголно, а от морфологична гледна точка – аналитична форма за страдателен залог. Най-сигурни са примерите, чийто деятел присъства в повърхнинната структура под формата на предложна **от**-група. Втората група обединява примери с именно сказуемо. Тук най-ясните конструкции са от глаголи без преходни съответствия (от непреходни, възвратни или безлични форми). Задават се работни критерии, с които надеждно да се тестват колебливите случаи.

Ключови думи: минало страдателно причастие, предикатив, съставно именно сказуемо, граматически трансформации, категория залог, лексикално-граматични разрези на глагола.

✉ *Гл. ас. д-р Теодора Рабовянова*
Катедра по съвременен български език
Великотърновския университет „Св.св. Кирил и Методий“
ул. „Теодосий Търновски“ № 2, 5003 Велико Търново, България